

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/171/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614216323
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6614216323.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci navrhovateľky: S. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I., X. XXX/XX, občianka SR, proti odporcovi: G. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I., X. XXX/XX, občan SR, o rozvod manželstva, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 08. 12. 2014 č. k. 8C/152/2014 - 46, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo navrhovateľky S. W., rodenej P. a odporcu G. W., rodeného W. uzavreté dňa XX. XX. XXXX v A., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu A., zväzok XX, ročník XXXX, strana XX, poradové č. XXX. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že manželstvo účastníkov je dlhodobo trvale, vážne rozvrátené, neplní spoločenský účel ani žiadnu zo svojich funkcií. Manželia nežijú spolu, vzájomne si nepomáhajú, výchovnú funkciu už manželstvo neplní, lebo maloleté dieťa z neho nepochádza. Súd konštatoval, že príčinami, ktoré viedli k vážnemu rozvratu medzi manželmi, bola strata zamestnania v roku XXXX, odkedy začali vznikať rozpory medzi manželmi prameniace z nedostatku finančných prostriedkov. Bremeno obstarania finančných prostriedkov do domácnosti ostalo na navrhovateľke, odporca sa doposiaľ nedokázal zamestnať, vo veľkej miere požíva alkoholické nápoje a mnoho rokov je voči navrhovateľke agresívny, fyzicky ju napáda. Od prvého návrhu na rozvod, ktorý navrhovateľka podala v roku 2008 (konanie bolo zastavené), nedošlo k odstráneniu rozporov a vzťahy zostali hlboko a trvalo rozvrátené. Odchodom navrhovateľky zo spoločnej domácnosti bol rozvrat v manželstve zavŕšený. O trovách konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 144 O. s. p. tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odporca odvolanie. Podľa jeho názoru manželstvo s navrhovateľkou nie je hlboko a nenapraviteľne rozvrátené, právo naopak. S manželkou si pravidelne telefonujú, ona sa ho pýta na to, čo robí, kam ide, ako sa má, ako je v práci, čo svedčí o jej záujme o jeho osobu. Jemu na manželke tiež záleží, váži si ju, bude ju opatrovať a milovať aj v starobe, v dobrom aj zlom až po smrť. Manželmi sú XX rokov, mnoho spolu prekonali, nič nepovažuje za stratené a manželstvo sa podľa jeho názoru dá zachrániť. Uvádza, že plánuje navštíviť spolu s navrhovateľkou ich jedinú vnučku. Aj keď v súčasnosti manželka váha, je nerozhodná vzhľadom na jeho doterajšie správanie, toto ľutuje a ospravedlňuje sa jej. Navrhuje konanie o rozvod manželstva zastaviť a odložiť. Verí, že po čase v spoločnej domácnosti nájde cestu k manželke a všetko napraví. V tomto veku sú aj s navrhovateľkou citovo jeden na druhého viazaní.

K odvolaniu sa písomne vyjadrila navrhovateľka, ktorá uviedla, že skutočnosť, že bola s odporcom v spoločnej domácnosti, bolo len zo zvyku, od ktorého si musí teraz odvyknúť. Počas manželstva jej odporca ubližoval, ponižoval ju, byť vždy patril len jemu a nie manželom. Po strate zamestnania zabezpečovala celý chod domácnosti, starala sa, aby mal odporca víno, tabak a jedlo. Kým ona chodievala vypomáhať po domácnostiach, odporca bol doma a popíja víno. Od septembra je navrhovateľka práceneschopná, v trvalom bydlisku sa nezdržiava, žije v D. v prenájme. K manželovi sa nemieni vrátiť, jeho prázdny sľubom už neverí, považuje ich za vypočítavosť, jemu nemá kto prispievať na bývanie a nosiť mu „čučo“ a tabak. Trvá na rozvode a nemieni s odporcom ďalej žiť. V ďalšom vyjadrení uviedla, že kategoricky trvá na rozvode manželstva, príčiny boli podrobne zdôvodnené na dvoch rozvodových konaniach. Za žiadnych okolností nesúhlasí so zmierením sa s bývalým manželom. Život si zariadila po svojom a jeho falošným sľubom neverí.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok ako vecne správny a správne odôvodnený podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva dňa 17. 10. 2014, pričom uviedla, že k narušeniu manželských vzťahov došlo niekoľko rokov po svadbe, manžel dlhodobo holduje alkoholu, ktorý vyžaduje aj od navrhovateľky aj vtedy, keď na to nemá finančné prostriedky. Správa sa k nej agresívne a okrem fyzického násillia ju na verejnosti osočuje a nadáva jej. Poukázala na to, že už v roku 2006 z týchto dôvodov podávala žiadosť o rozvod v S., v obvode ktorého vtedy bývali.

Podľa § 22 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahu medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Podľa ods. 3 súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahu medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a § 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 Zákona o rodine ods. 1 o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

V preskúmvanej veci podala návrh na rozvod manželstva (už v poradí druhý) navrhovateľka z vyššie uvedených dôvodov. Okresný súd postupom podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine a v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 O. s. p. vykonal vo veci dokazovanie, pričom dospel k záveru, že návrh je dôvodný, manželstvo je trvalo vážne rozvrátené, dlhodobo neplní žiadnu zo svojich funkcií ani spoločenský účel. Rozhodnutie prvostupňového súdu je dostatočne zrozumiteľné a presvedčivé, spĺňa náležitosti odôvodnenia rozsudku v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.

Pokiaľ ide o odvolacie dôvody odporcu, odvolací súd konštatuje, že tieto nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku ani jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Samá skutočnosť, že

odporca sa rozvádzať nechce a má záujem o obnovenie manželstva sľubujúc zmenu svojho doterajšieho správania, vzhľadom na vyjadrenie navrhovateľky k podanému odvolaniu nemôže byť dôvodom pre to, aby odvolací súd zmenil alebo zrušil odvolaním napadnutý rozsudok.

Pokiaľ teda prvostupňový súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že sú tu zákonné dôvody pre rozvod manželstva tak, ako tieto uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd sa s týmito dôvodmi stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Z uvedeného dôvodu napadnutý rozsudok ako vecne správny a správne odôvodnený potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 144 O. s. p. tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.